

בריטניה

עזרו למתגושש האומלל

הגושש הצעירים, אחד בריטי אחד סקוטי ואחד אירי, הנאשמים בזה שערב אחד לא עזבו גריד בכח למכוניתם את מים כל צעירי רח שממזנת, ליד כיכר יוסטון, ואחר סחבה לחורשה קטנה ו... שם אנסוה, זכו להשפט בבית הדין הפלילי המפורסם ביותר ב... עולם — ה'אולד בילדי' של לונדון. כתב השבוע עמוס קינן.

הם ישבו שלשתם, בתא הנאשמים הדומה לבמת הנשיאות בכנסת אצלנו, והשקפיו באדישות על האולם. ממולם, מעל ראשו של השופט, התנוססה על הקיר חרב גדולה בנתיק מזהב — חרבה המשפט. האו... למ היה מקורו, מרעף רושם ואווירה. השופט הבש לראשו פאה נכרית כסופה, וכמהו עשו הקטיגור, סיר כריסטמס האמי פריס, סגניו והסניגורים הצעירים.

היה זה אולם מסי אחד, אחד מארבעת האו...

פרקליטים עם צורות קטורת, מור ולבונה, ומפיצים ניחוח באולם כבוד זה.

אחירה של כובד-ראש, הגינות וכבוד ל... הוק שוררת באולם זה, ואתה יכול להוכח על נקלה מאיפה שאבו בתי-המשפט שלנו, המפורסמים בהגינותם, את ההשראה לכך. התביעה אינה חוששת להעלות נקודות העל-לילות לעזר לסניגוריה, כי אינטרס הצדק וההגינות מחייב כך.

חיפוש הדיבור נשאר. לרוע מזלם של הנאשמים, אין הם נאשמים בעבירה המורה מאד, על כן לא תהיה להם ההזדמנות ליהנות משאר הטקסים של האולד בילדי. אילו, למשל, הוצא עליהם גורדין מוות, היו רואים את המושבעים נכנסים אחד אחד לאולם, מכריזים על פסק דינם לקול נקי שות, ואחר היה השופט קם ומכריז: הנאשם פלוגי, נמצאת חייב בדון וגזר דינך יצא למוות, אשר על כן תילקח מכאן לבית כלא חזקי, ומשם למקום אחר בו תיתלה בצוארך עד שתמות, האלוהים ירחם על נשמתך. והכוהן שמאחורי השופט יאמר: 'אמן'. פעם, בימים רחוקים, היו עורכים את

מיסטר פירפוינט עשה את שלו, והזוג התחנן שוב בגרמניה, והפעם מעל לכל ספק, מברק-הברכה הראשון שהגיע לזוג היה מאת מיסטר פירפוינט.

באנגליה, הארץ התרבותית המתקדמת, עדיין מודיעים לקהל על כל הוצאה להורג, והלמידים בתי-הספר מצטופפים מסביב ל'גור בית-הסוהר, ליהנות מהאחירה, וזה כבר לגמרי לא מצחיק. אבל זה כמוכרן צעד גדול קדימה לעומת ימי הייד-פארק, וב'אנגליה מתקדמים לאט לאט, אבל בטוח. בכלל, הקסם הבריטי המיוחד הוא בתערוכת ערובת שאינה ניתנת לחיקוי.

מובן מאליו שלא יכולתי להשיג ראיון עם מיסטר פירפוינט, כי רק בדרך אחת ר' יחידה אפשר להשיג אתו ראיון, אבל לא חר זאת אי-אפשר לספר עליו בהעולם הזה. ההוצאה, דרך מסדרונות-השיש המקומרים, היה נעים לצאת, שלג ירד, וכל העצים היו דומים לשקדיות. הלכנו לשתות קפה באותו בית-קפה קטן ונחמד שממול לאולד בילדי, ולחשוב על אסנות האדם לעומת הטבע.

הקפה היה גרוץ מאד.

צרפת דאגה לעתיד

דומה היה כי ראש-המשלה הצרפתי ה' דינאמי, פיאר מנדס-פראנס (העולם הזה 898), היה מעוניין רק בבעיות החופות של ה' הווה: השכנת השלום בהודו-סיני, חיסול ההתנגשויות בצפון-אפריקה, מאבק בבית הנבחרים הצרפתי על אישור הסכמי-פאריס ולונדון לחימוש גרמניה.

השבוע נתגלה כי מנדס-פראנס נתפנה לדאוג גם לעתיד: הוא הניע את המכון ה' צרפתי למחקר מדעי לערוך סקר סטטיסטי מקיף על היחס בין ההורים הצרפתיים ל' ילדיהם — אחד הגורמים החשובים ביותר בעיצוב דמותם של אזרחי-העתיד של הרפוב' בליקה.

הדו"ח המקיף, שנערך על ידי החוקר ה' סטטיסטי מוריס שאמבאר, היה בנוי על חלוקת ההורים הצרפתיים לשלוש שכבות: איכרים, פועלים ומשכילים. המחקר גילה כי ילדי האיכרים זוכים למידה הגדולה ביותר של חופש, היות והוריהם עסוקים ביותר. חייהם עוברים ללא זעזועים, ואיש אינו גוער בהם, החסרון הגדול של החופש: הופעתם של ילדי האיכרים מוזנחת.

רצועת-עור ויריים. לעומת זאת נתו' נים לילדי-הפועלים לפיקוח חמור של אמור' תיהם. האמהות עצבניות, מרבות לגעור' ולהלקות אותם. האבות כמעט ואינם פוגעים בהם לרעה: להיטך הם מרבים להשתתף ב' משחקיהם לאחר שעות-העבודה.

גם הורים המשכילים מרבים לקחת חלק במשחקי-ילדיהם. יתר על כן, הם דואגים לעתיד הילדים. מנסים לעצב את אופיים. אולם החיים הכלתי סדירים של האינטליגנציה הצרפתית מביאים אותה לידי עייפות ועצב' נוח, פוגעים, לעתים קרובות, לרעה גם ב' ילדים.

בין העובדות הסטטיסטיות, שהעלה ה' דו"ח של שאמבאר, היו כמה וכמה פרטים: 15% מן ההורים הצרפתיים מלקים עדיין את ילדיהם ברצועות-עור. הורים אלה הינם בעיקר פועלים בלתי-מקצועיים. ה' פועלים המקצועיים, בני המעמד הבינוני וחלק מן המשכילים חובטים בצאצאיהם אך ורק בידים.

קיים קשר הדוק בין הגערות בילדים לבין תנאי-הדור. 77% מבני המשפחות ה' מתגוררות בצפיפות גוערים בילדיהם על כל הפרת-משמעת קלה, ואילו במשפחות המת' גוררות ברחבה ירד אחוז הגערות ל'14%. השבוע נתפנה מנדס-פראנס לעיין בדו"ח המפורט שהוגש לו. תוצאת עיון זה היתה, לדברי מקורביו, יכולה להיות רק אחת: קרוב תוגש לבית-הנבחרים הצרפתי הצעת החוק, הראשונה מסוגה באירופה, האוסרת הלקאת ילדים ברצועות עור, או בשוטים.

ברוב ארצות אירופה אין הלקאת ילדים על-ידי הורים בגוד עבירה פלילית. החוק האנגלי אף הרחיק לכת, קבע כי גם מורים רשאים להלקות את תלמידיהם במקלות, או ברצועות עור.

ראש-המשלה מנדס-פראנס לא ברצועות, לא בשוטים

טקס התליה בהייד פארק. לפני מותם היר' תה ניתנת לנאשמים זכות הדיבור, והם ניצ' לו אותה והיו נואמים לפני הקהל שהתאסף שם. מאז חדלו לתלות אנשים בהייד פארק, אך חופש הדיבור עדיין קיים שם, כידוע.

מיסטר פירפוינט, התליין הרשמי של הוד מלכותה, הנו דמות ציורית מאד. אין היא חלילה תלין במשכורת קבועה, וה' תלייה משמשת אצלו רק כמין הובי, המכ' ניס 50 גינאות (כ־50 ל"י) לכל מבצע, כי אין אנגלי שאינן לו הובי. מקור פרנסתו ה' עיקרי של מיסטר פירפוינט הוא החזקת בתי-קפה או מסבאות. כך, למשל, היה עד לפני כמה שנים בעליה של מסבאה נאה במצ'סט'ר העיר, שנקראה בשם 'עזרו ל' מתגושש האומלל'. הבריטים אינם סבורים בכלל שזה מצחיק או מבהיל, מפני שאם אפ' שר לקשר את הובי עם הפרנסה, מדוע לא? אותו מיסטר פירפוינט, שנשים מתפע' לות מאצבעותיו הדקות והרגישות, כמה כעס כאשר ניתנה מלאכת תליית פושעי ה' מלחמה הנאצים בידי אחר! אולם המלאכה לא היתה טובה, והעולם ידע זאת, וחוק' מזה נמצא יום אחד התליין האחר וסקין' בגבו — מעשה ידי הוירולוף, כך שלא ה' תה סיבה למיסטר פירפוינט להצטער.

כדי להגים את אישיותו הציורית של האיש הזה, איני יכול שלא לספר את ה' סיפור הבא. היה היה קצין אחד, בשלהי המלחמה, שהיה אחראי למחלקה להוצאה ל' פועל של פסקי-דין מוות על פושעי מלח' מה. איתו קצין היה בעלה של אשה אחת, שהיתה סבורה שהיא אלמנתו של איש אחד. והנה התברר יום אחד שבעלה הקודם חי וקיים, ולא זאת בלבד, אלא שבית-דין' באנגליה הוציא עליו גזר דין מוות.

נאנה הקצין ואמר: 'אם כך, רק יודי' הוחק פירפוינט יוכל ליישב את הבעיות הקלות שהתעוררו בחיי המשפחה שלי'.

ודאי לא תאמינו לי, אולם אחת מקוראותי קיבלה מאד ברצינות את בקשתי לצרף בולים, והיא לא הת' עצלה והרביקה 10 בולים של 50 פרוטה, על המעטפה. אני מקווה ש' כולכם מבינים שלא זו הכוונה.

ימה פנה

עול' ימים בן 16 וחצי (902/420) הוא בעל נטיה לים, אותה לא יכול היה לפתח כנולד הורים דתיים. על כך היה ר' צה לספר לנערה בת 16 וחצי — 15 במכתבים. בתנאי שאותה נערה לא היה סלוג'י. הוא מוכן לספר על הכל מלבד מוסיקה.

לא חשוב מה — לא פוליטיקה

הצנות קולנוע ותיאטרון ועוד כמה דברים עליהם הוא מעדיף לספר אי' שית' — הם שיונותיו של צעיר בן 27 (902/421) המזמין כל נערה, להתכתב עמו. נושאי ההתכתבות? 'לא חשוב מה. חזן מפוליטיקה.

הגיזן + בחורה = ?

צעיר בן 25 (902/422) בעל השכלה תיכונית אומר שהוא מבלבט בחיפושיו אחרי נערה בעלת דמת השכלה דומה, אשר ההיגון הוא הכוח המניע בחייה ומעשיו, והשוואת השתלמות נוספת. נשמע נורא אינטלקטואלי, מה?

יפני אכזרתי בלתי רגיל

(902/423) איננה מן המאמינות ב' עתה, שטעמים שלה, כנראה, היא מסי' פרת על עצמה שהיא בעלת יופי אכזר' מן בלתי רגיל, שולטת בשפות אחדות וכי פניה ומחשבותיה הם תמיד ישרים. את תכונותיה אלה היא מוכנה לחלק עם בחור יוצא-אירופה, שיהיה טיולים ממושכים ויהיה בעל השכלה נכונה, הניל ברורים 35—30. היא דורשת ממי' נה מלאו הקומה.

כו, עוד מבלה אחת. היות והשפה העברית אינה שנורה בפיה על בוריה, היתה רוצה שהאיש יכתוב את מכתביו באנגלית או צרפתית.

בוז למקובלות!

(902/424) על אף גילו הצעיר (30) הספיק להיות חבר משק, מרויך בנלי', נגר בנבג, סקיד בממשלה, מוכר מלון ופועל בנין. הוא אומר כי התכלית היא עיקר בעיניו. רצונו להתודע בכתב אל' בחורה עד גיל 30, עצמאית וכוה למקור' כלות תנאים: לא נכונה, מתגוררת ב' חופה או סביבותיה.

הוא איננו משחק בקלפים (מלבד רמי) איננו רוקר, מעריץ ספר טוב, קולנוע, הוכב תיאטרון (הקאמרי בעיקר) ושיחה נלזיה.

עד שחמת וזכרים

קליעה, שחמת וזכרים הם עיסוקיו ה' עיקריים בשעות הפנאי של נער בן 15,5 (902/425). כבוד ולכבוד, תלמיד בית ספר מקצועי. הוא רוצה להתכתב עם נערה בלונדית יפה ותליאביבית שלא תהיה חברת תנועת-נוער.

ידידה של ידידתו הוא ירדוי

ציפי: — מוטב שתגעני תחילה מה הענינים בהכרתך ואותו בחור שהיו מין לצאת בהכרתך, כלומר, אם ירדוי' תה כאמת חשובה לך. הדרך הטובה כי יתר לחפוך את ידידתך לחיפך מזה היא לצאת עם חבריך.

מצטערת — לא

יעקב: — טאקט הוא בימינו מצרך יקר ערך. אין פלא שהנערה סירכה ל' צאת אחד, אחרי שכאת להזמניה ברנע האחרון, לאחר שאשר הנערות נתלזו כי עסקות או משנה בדומה לזה. זה יש' מש לך לקח קטן לנאוות העצמית ה' מופרזת. ירדוי עולה-דימים, קומה נאה ועינים יפות, הם אבירים נחמדים, ל' כל הרעות, אולם רואה אתה, גם הם נר' חים כשאנים יודעים לפעול בטאקטי.

החוט המשודש לא במהרה יינתק

ב. ה': — טוב עשית שלא גילית את יחסך לכל השלשה. אני מאמינה לך ומבינה ששלישם מושכים אותי. אי' ל' פשוט את הובי, את זו אוהבה. את פשוט האהבת תשומת-לב, ואהבת שמחזים את' ריך. סימן שאינך זקוקה עדיין לאהבה. אל תחפשי אותה בין שלשתם, כי אם אצל רביעו שופיע יום אחד, כפי-ש' אומר המשורר.

על כל הפונה לרותי, הן במכתב לפרסום והן במכתב לשם העברתו, לצרף בולים על סך 500 פרוטה.